

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.69/2016/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. május 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2015. év október hó 26. napján kelt 16.B.152/2014/57. számú ítéletét mindkét vádlottal szemben **megváltoztatja.**

A büntetés kiszabását mellőzi és őket egyaránt 1 (egy) évre próbára bocsátja.

A vádlottak által fizetendő büntügyi költség összegét 150.000.- (egyszázötvenezer) forintra mérsékli, melyet egyetemlegesen kötelesek megfizetni az államnak. A fennmaradó további 589.565.- (Ötszáznyolcvankilencezer-ötszázhatvanöt) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 13.580.- (tizenháromezer-ötszáznyolcvan) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Balassagyarmati Törvényszék 2015. év október hó 26. napján kelt 16.B.152/2014/57. számú ítéletével I. r. és II. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében (1978. évi IV. törvény 166. § (4) bekezdés), ezért őket 1-1 évi végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetésre ítélte. Kötelezte továbbá a vádlottakat a büntügyi költség egy részének megfizetésére, megállapítva, hogy a költség másik részét az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére a velük szemben kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, a próbaidő tartalmának felemelése végett, I. r. és II. r. vádlottak, valamint védőjük felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.9/2016/1-I. számú átiratával a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendnek megfelelően lefolytatott bizonyítás során a releváns összes bizonyítékok teljes körűen megvizsgálva és értékelve helyesen állapított meg tényállást, így az megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben írt hibáktól és hiányosságoktól, így az felülbírálatra alkalmas.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, ítéletében iratellenes megállapítások, logikai hibák nincsenek. A törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

Az ügyészi álláspont szerint a büntetés kiszabásakor az elsőfokú bíróság a vádlottak által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és személyükben rejlő társadalomra veszélyességgel és bűnösségi fokkal arányban állóan határozta meg a büntetés nemét és mértékét. Álláspontja szerint azonban a büntetés felfüggesztése próbaidejének időtartama nem megfelelő ahhoz, hogy a vádlottal szemben a törvényben előírt büntetés célt elérje. Az elsőfokú bíróság ugyanis túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek.

Indítványozta, hogy az ítélőtábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, a fogházban végrehajtandó büntetés felfüggesztése próbaidejének tartamát emelje fel, továbbá mindkét vádlottat helyezze pártfogó felügyelet alá.

Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A vádlottak védője perbeszédében fellebbezését fenntartotta. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak ítélte, azzal, hogy a bíróság téves következtetést vont le a vádlottak bűnösségére. Álláspontja szerint a gondatlanság lényege, hogy az elkövetők azért nem látják előre a következményeket, mert a tőlük elvárható magatartást nem tanúsítottak. A tőle elvárhatóságot személyre szabottan kell értelmezni, a vádlottak saját személyiség szerkezetük, mentális nivójuk mellett nem tudtak különbséget tenni az ügyeletes orvos, mentőorvos, szakorvos között. Észelve gyermekük állapotát a mentőszolgálatot hívták, szakrendelésre anyagi helyzetük miatt nem vitték lányukat. A védő rámutatott arra, hogy az agyhártyagyulladás tüneteit a menőorvos sem ismerte fel. Álláspontja szerint a vádlottak cselekvősege és a bekövetkezett eredmény között az ok-okozati összefüggés is hiányzik. Utalt arra, hogy az eljárásban résztvevő szakértő szerint is ritka eset, hogy a felső légúti hurutból gennyes agyhártyagyulladás alakuljon ki és az sem zárható ki, hogy antibiotikus kezelés mellett is bekövetkezhett volna a halálos eredmény. A védő mindezek alapján a vádlottak felmentését indítványozta bűncselekmény hiányában.

I. r. és II. r. vádlott felszólalásukban személyi körülményeiket illetően nyilatkoztak, az utolsó szó jogán nem kívántak nyilatkozni.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A Fővárosi Ítélőtábla megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

Valamennyi olyan bizonyítékot felkutatott és értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdés a-d./ pontjaiban írt hibáktól és hiányosságoktól és a Be. 351. § alapján irányadó a másodfokú eljárásban is.

Az ítélet indokolása tartalmazza a bizonyítékok számbavételét, melyeket az elsőfokú bíróság egyenként és összességében értékelt is. Helyesen foglalt állást akkor, amikor a vádlottak nyilatkozatával szemben a tanúk vallomására, az igazságügyi orvosszakértők véleményére és az orvosi dokumentumokra alapítva megállapította, hogy a sértett szülei az ügyeletes orvosi utasítások ellenére nem biztosították, hogy a házi orvos megfelelő terápiában részesítse a gyermeket, és szakorvosi ellátást sem vettek igénybe. Ezen mulasztások miatt a gyermek antibiotikus kezelése is elmaradt, holott annak alkalmazása esetén a középfülgyulladás szövődményeként kialakuló

gennyes agyhártyagyulladásal nem kellett volna reálisan számolni. Mindezek alapján a vádlottak mulasztása és a sértett halála közti ok-okozati összefüggés - a védői állásponttal szemben - megállapítható.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy a vádlottak rendelkeztek azokkal az alapvető ismeretekkel, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a gyermek betegségét illetően hogyan kell eljárniuk, továbbá kellő útmutatást kaptak az egészségügyi szakszemélyzettől is arra nézve, hogy mi a teendőjük a gyermek kezelését illetően.

Mindezek alapján a vádlottak felróható mulasztása bizonyított és a sértett halálával ok-okozati összefüggése aggály nélkül megállapítható.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységével minden tekintetben egyetértett. A védelem felmentést célzó érvelése a bizonyítékok másodfokú bíróság általi felülmérlegelésre irányul, melyre megalapozott tényállás esetében nincs lehetőség.

Az ítélet tábla osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény nem tartalmaz kedvezőbb rendelkezéseket a vádlottakra nézve, így velük szemben az elkövetéskori 1978. évi IV. törvény alkalmazandó.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmények minősítése is törvényes.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárta, helyesen rögzítette, hogy a vádlottak terhére súlyosító körülmény nem állapítható meg, míg javukra számos enyhítő körülményt észlelt, azokat azonban nem súlyuknak megfelelően értékelte.

A nagyszámú enyhítő körülményre és a vétségi alakzatra, valamint, hogy ha a háziorvost nem is értesítették, de számos alkalommal segítséget kértek, továbbá gyermekük halála révén mint szülők súlyos lelki traumán estek át, a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés eltúlzottan súlyos. Ezzel szemben lehetőséget látott a büntetés próbaidőre történő elhalasztására, mert úgy találta, hogy alaposan feltehető, hogy a büntetés célja így is elérhető, ezért a vádlottakat a Btk. 72. § (1), (5) bekezdése szerint próbára bocsátotta.

A másodfokú bíróság a megállapított bűncselekmény súlyához képeset aránytalanul nagy büntetőjogi költség egy részének megfizetése alól a vádlottakat a Be. 338. § (4) bekezdése alapján mentesítette.

Fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Fővárosi Ítélet tábla a Be. 361. § szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyén indokainál fogva a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A másodfokú eljárás során a védői díjjal felmerült büntetőjogi költséget a Be. 381. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

A másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § zárja ki.

B u d a p e s t, 2016. év május hó 12. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna s.k. Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 16.B.152/2014/57. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 3.Bf.69/2016/5. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

B u d a p e s t, 2016. év május hó 12. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző